

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

P9_TA(2022)0226

Wdrożenie art. 17 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 7 czerwca 2022 r. w sprawie wdrożenia art. 17 rozporządzenia w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (2021/2168(INI))

(2022/C 493/05)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 3 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej oraz art. 3, 11, 38, 120 i 191 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/56/WE z dnia 17 czerwca 2008 r. ustanawiającą ramy działań Wspólnoty w dziedzinie polityki środowiska morskiego (dyrektywa ramowa w sprawie strategii morskiej) ⁽¹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1380/2013 z dnia 11 grudnia 2013 r. w sprawie wspólnej polityki rybołówstwa (rozporządzenie w sprawie WPRyb), zmieniające rozporządzenia Rady (WE) nr 1954/2003 i (WE) nr 1224/2009 oraz uchylające rozporządzenia Rady (WE) nr 2371/2002 i (WE) nr 639/2004 oraz decyzję Rady 2004/585/WE ⁽²⁾, w szczególności art. 17,
- uwzględniając stanowisko Parlamentu Europejskiego przyjęte w pierwszym czytaniu w dniu 28 kwietnia 2021 r. w celu przyjęcia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/... ustanawiającego wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym oraz zmieniającego rozporządzenia (WE) nr 1936/2001, (UE) 2017/2107 i (UE) 2019/833 oraz uchylającego rozporządzenie (UE) 2016/1627 ⁽³⁾,
- uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1139 z dnia 7 lipca 2021 r. ustanawiające Europejski Fundusz Morski, Rybacki i Akwakultury oraz zmieniające rozporządzenie (UE) 2017/1004 ⁽⁴⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 20 maja 2020 r. pt. „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030: Przywracanie przyrody do naszego życia” (COM(2020)0380),
- uwzględniając komunikat Komisji z dnia 9 czerwca 2021 r. pt. „Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030: Przywracanie przyrody do naszego życia” ⁽⁵⁾,
- uwzględniając komunikat Komisji z 20 maja 2020 r. zatytułowany „Strategia »od pola do stołu« na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego” (COM(2020)0381),
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 20 października 2021 r. w sprawie strategii „od pola do stołu” na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego ⁽⁶⁾,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji z dnia 25 czerwca 2020 r. z wdrażania dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej (dyrektywy 2008/56/WE) (COM(2020)0259),
- uwzględniając sprawozdanie Komitetu Naukowo-Technicznego i Ekonomicznego ds. Rybołówstwa (STECF), powołanego w ramach Komisji, z 30 września 2019 r. w sprawie danych społecznych dotyczących sektora rybołówstwa UE,

⁽¹⁾ Dz.U. L 164 z 25.6.2008, s. 19.

⁽²⁾ Dz.U. L 354 z 28.12.2013, s. 22.

⁽³⁾ Dz.U. C 506 z 15.12.2021, s. 160.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 247 z 13.7.2021, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 67 z 8.2.2022, s. 25.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 184 z 5.5.2022, s. 2.

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

- uwzględniając sprawozdanie STECF z dnia 17 grudnia 2020 r. zatytułowane „Social dimension of the CFP” [„Społeczny wymiar WPRyb”],
 - uwzględniając roczne sprawozdanie gospodarcze STECF za 2021 r. dotyczące floty rybackiej UE, opublikowane 8 grudnia 2021 r.,
 - uwzględniając sprawozdanie STECF z dnia 28 kwietnia 2021 r. w sprawie kryteriów i wskaźników mających na celu włączenie aspektów zrównoważonego rozwoju dotyczących produktów żywnościowych pochodzenia morskiego do standardów sprzedaży w ramach wspólnej organizacji rynków,
 - uwzględniając zleczone przez Komisję Rybołówstwa badanie z 2015 r. dotyczące kryteriów przyznawania dostępu do połowów w UE,
 - uwzględniając wyrok sądu administracyjnego w Montpellier z dnia 15 lipca 2021 r. w sprawie nr 1801790,
 - uwzględniając sprawozdanie fundacji New Economics Foundation (NEF) z września 2021 r. zatytułowane „Who gets to fish in the EU? A 2021 update of how EU Member States allocate fishing opportunities” [„Komu wolno łowić w UE? Aktualizacja z 2021 r. dotycząca sposobu, w jaki państwa członkowskie UE przydzielają uprawnienia do połowów”],
 - uwzględniając sprawozdanie Światowego Funduszu na rzecz Przyrody z 2018 r. zatytułowane „Evaluating Europe’s course to sustainable fisheries by 2020” [„Ocena kursu, jaki obrała Europa, aby osiągnąć zrównoważone rybołówstwo do 2020 r.”],
 - uwzględniając sprawozdanie organizacji Europejskich Rybaków o Niskim Wpływie na Środowisko (Low Impact Fishers of Europe) i Our Fish z dnia 27 października 2021 r. zatytułowane „How the EU can Transition to Low Environmental Impact, Low Carbon, Socially Just Fishing” [„Jak UE może przejść na rybołówstwo o niskim wpływie na środowisko, niskoemisyjne i sprawiedliwe społecznie?”],
 - uwzględniając sprawozdanie grupy roboczej ds. połowów włokiem zelektryfikowanym Międzynarodowej Rady Badań Morza (ICES) z 2020 r. oraz specjalną opinię ICES z 20 maja 2020 r. w odpowiedzi na wniosek Niderlandów w sprawie wpływu połowów soli (*Solea solea*) włokiem rozprzowym w Morzu Północnym na ekosystem i środowisko naturalne;
 - uwzględniając art. 6.18 Kodeksu odpowiedzialnego rybołówstwa Organizacji Narodów Zjednoczonych ds. Wyżywienia i Rolnictwa dotyczący ochrony praw rybaków zajmujących się rybołówstwem rzemieślniczym i łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym oraz, w stosownym przypadku, ich preferencyjnego dostępu do tradycyjnych łowisk i zasobów,
 - uwzględniając art. 54 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rybołówstwa (A9-0152/2022),
- A. mając na uwadze, że rozporządzenie w sprawie WPRyb obejmuje cele polegające na zapewnieniu, by „działalność w zakresie połowów i akwakultury była zrównoważona środowiskowo w perspektywie długoterminowej oraz zarządzana w sposób spójny z celami w zakresie osiągnięcia korzyści gospodarczych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia, a także w zakresie przyczyniania się do dostępności dostaw żywności”, na stosowaniu „podejścia ostrożnościowego do zarządzania rybołówstwem oraz ... [na dążeniu] do zapewnienia, aby eksploatacja żywych zasobów morza umożliwiała odtworzenie populacji poławianych gatunków i utrzymywanie ich powyżej poziomów pozwalających uzyskać maksymalny podtrzymywalny połów”, oraz uwzględnia cele polegające na „stosowaniu do zarządzania rybołówstwem podejścia ekosystemowego, tak aby zapewnić minimalizowanie negatywnych skutków działalności połowowej dla ekosystemu morskiego”, na przyczynianiu się „do zapewnienia odpowiedniego poziomu życia osób zależnych od działalności połowowej, z uwzględnieniem rybołówstwa przybrzeżnego i aspektów społeczno-ekonomicznych” oraz na „promowaniu przybrzeżnej działalności połowowej przy uwzględnieniu aspektów społeczno-ekonomicznych”;
- B. mając na uwadze, że cel zrównoważonego rozwoju ONZ nr 14.B wzywa strony do zapewnienia „lokalnym rybakom łowiącym na małą skalę dostępu do rynków i zasobów morskich”;
- C. mając na uwadze, że obowiązkiem Rady jest ustalenie uprawnień do połowów (całkowite dopuszczalne połowy i całkowity dopuszczalny nakład połowowy), które są następnie rozdzielane między państwa członkowskie, przy jednoczesnym zapewnieniu zasady względnej stabilności; mając na uwadze, że względna stabilność jest ważnym elementem WPRyb, który okazał się wiarygodny w perspektywie długoterminowej, który zapewnia rybakom widoczność i nie powinien być podważany; mając na uwadze, że każde państwo członkowskie przydziela te uprawnienia do połowów swoim rybakom i organizacjom producentów zgodnie z zasadą pomocniczości;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

- D. mając na uwadze, że zgodnie z zasadą pomocniczości państwa członkowskie są odpowiedzialne za przydział uprawnień do połowów; mając na uwadze, że między sektorami różnych krajów mogą występować znaczne różnice, w związku z czym podejście uniwersalne nie jest pożądane;
- E. mając na uwadze, że zgodnie z art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb przy przydzielaniu uprawnień do połowów, o których mowa w art. 16 rozporządzenia w sprawie WPRyb, państwa członkowskie muszą stosować przejrzyste i obiektywne kryteria, w tym kryteria o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym; mając na uwadze, że kryteria te mogą obejmować wpływ rybołówstwa na środowisko, dotychczasowe przestrzeganie przepisów, wkład w lokalną gospodarkę i historyczne poziomy połowów;
- F. mając na uwadze, że z zakresu art. 17 nie wyłączono połowów rekreacyjnych, a do państw członkowskich należy decyzja, w jaki sposób przydziałać uprawnienia do połowów na szczeblu krajowym;
- G. mając na uwadze, że art. 17 stanowi, iż „państwa członkowskie dążą do stworzenia zachęt dla statków rybackich wyposażonych w selektywne narzędzia połowowe lub stosujących techniki połowu o ograniczonym wpływie na środowisko, np. dzięki mniejszemu zużyciu energii lub niewielkim zniszczeniom siedlisk;
- H. mając na uwadze, że zgodnie z art. 16 państwa członkowskie muszą podejmować decyzję o metodzie przydzielania uzyskanych uprawnień do połowów, które nie podlegają systemowi przekazywalnych koncesji połowowych, i każde państwo członkowskie musi poinformować Komisję o metodzie przydziału;
- I. mając na uwadze, że dane dotyczące przydziałów kwot połowowych powinny być publikowane zgodnie z odpowiednimi przepisami dotyczącymi ochrony danych;
- J. mając na uwadze, że ocena wymiaru społecznego WPRyb przeprowadzona przez STECF wykazała, że w 2020 r. 16 z 23 nadbrzeżnych państw członkowskich odpowiedziało na wniosek Komisji o poinformowanie jej o stosowanej metodzie przydziału;
- K. mając na uwadze, że UE nie dotrzymała terminu osiągnięcia dobrego stanu środowiska wód morskich UE do 2020 r., jak określono w art. 1 ust. 1 dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej; mając na uwadze, że w sprawozdaniu Komisji z 2020 r. w sprawie pierwszego cyklu wdrożenia dyrektywy ramowej w sprawie strategii morskiej, przy uwzględnieniu jej całościowego charakteru, stwierdzono, że unijny system ochrony jest jednym z najbardziej ambitnych na świecie i że należy go udoskonalić w celu rozwiązania problemów takich jak przełowienie w niektórych akwenach i niezrównoważone praktyki połowowe, odpady z tworzyw sztucznych, nadmiar związków odżywczych, hałas podwodny i inne rodzaje zanieczyszczeń;
- L. mając na uwadze, że UE nie dotrzymała wyznaczonego na 2020 r. terminu osiągnięcia wskaźnika eksploatacji na poziomie maksymalnego podtrzymywalnego połowu w odniesieniu do wszystkich stad ryb; mając jednak na uwadze, że poczyniono znaczne postępy w realizacji celu osiągnięcia wskaźnika eksploatacji na poziomie maksymalnego podtrzymywalnego połowu, w szczególności w północno-wschodnim Atlantyku i w Morzu Bałtyckim, gdzie 99 % wyładunków zarządzanych wyłącznie przez UE, w odniesieniu do których dostępne były opinie naukowe, stanowiły w 2020 r. „stada zarządzane w sposób zrównoważony”;
- M. mając na uwadze, że UE zobowiązała się do realizacji agendy ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030, która obejmuje cel zrównoważonego rozwoju nr 14: polegający na „zachowaniu oceanów, mórz i zasobów morskich oraz korzystaniu z nich w sposób zrównoważony z myślą o zrównoważonym rozwoju”;
- N. mając na uwadze, że w swojej rezolucji w sprawie strategii „Od pola do stołu” Parlament wezwał Komisję i państwa członkowskie do „odpowiedniego wspierania przejścia na rybołówstwo o niewielkim wpływie na środowisko”, w tym poprzez „zwiększenie odsetka kwot krajowych przydzielanych na tradycyjne łodzie rybołówstwo przybrzeżne”;
- O. mając na uwadze, że w rozporządzeniu w sprawie Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury (EFMRA) „łodziowe rybołówstwo przybrzeżne” zostało zdefiniowane jako działalność połowowa prowadzona przez morskie i śródlądowe statki rybackie o długości całkowitej poniżej 12 metrów i niekorzystające z narzędzi ciągnionych lub przez rybaków łowiących z brzegu, w tym zbieraczy skorupiaków;
- P. mając na uwadze, że unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 obejmuje cel ograniczenia negatywnego wpływu rybołówstwa i działalności wydobywczej na wrażliwe siedliska i gatunki morskie, w tym na dno morskie, w celu osiągnięcia dobrego stanu środowiska;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

- Q. mając na uwadze, że jednym z celów unijnej strategii ochrony różnorodności biologicznej jest ograniczenie przyłówów gatunków do poziomu umożliwiającego ich odtworzenie i ochronę;
- R. mając na uwadze, że rybołówstwo UE jest strategicznym sektorem Unii, który zapewnia znaczną liczbę bezpośrednich i pośrednich miejsc pracy w rybołówstwie i na obszarach przybrzeżnych, a tym samym utrzymuje zrównoważoną gospodarkę dzięki powiązaniu zatrudnienia i źródeł utrzymania ludności z danym obszarem oraz z zachowaniem tradycji kulturowych;
- S. mając na uwadze, że EFMRA zapewnia wsparcie finansowe młodym rybakom rozpoczynającym działalność połowową, przy czym nie gwarantuje to uzyskania uprawnień do połowów;
- T. mając na uwadze, że rybołówstwo wnosi niezastąpiony wkład w bezpieczeństwo żywnościowe Unii;
- U. mając na uwadze, że rybołówstwo tworzy miejsca pracy zarówno na morzu, jak i na lądzie; mając na uwadze, że niektóre regiony są zależne od wyładunków lokalnych, które pozwalają wielu firmom utrzymać rentowność oraz podtrzymują żywotność społeczności nadbrzeżnych;
- V. mając na uwadze, że Komisja nie sporządziła kompleksowego sprawozdania w sprawie wdrożenia art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb, co oznacza, że jedynie oceny publikowane przez STECF, organizacje charytatywne, sam sektor rybołówstwa, organizacje pozarządowe i zainteresowane strony są dostępne na potrzeby tej wstępnej oceny wdrożenia;
- W. mając na uwadze, że według najnowszej oceny STECF dotyczącej społecznego wymiaru WPRyb wniosek Komisji z 2020 r. do państw członkowskich o dostarczenie informacji na temat ich systemu przydziału zawierał pytanie dotyczące oceny skutków i tylko dwa państwa członkowskie (Szwecja i Dania) zgłosiły, że przeprowadziły taką ocenę; mając na uwadze, że w tym samym sprawozdaniu stwierdzono, że w 2020 r. tylko 16 z 23 nadbrzeżnych państw członkowskich odpowiedziało na wniosek Komisji o udzielenie informacji na temat stosowanej metody przydziału; mając na uwadze, że przydatność kilku z tych odpowiedzi była ograniczona, ponieważ zawierały one jedynie ogólne opisy krajowej floty rybackiej lub po prostu podkreślały cel ich przydziałów bez wskazania „przejrzystych i obiektywnych kryteriów”;
- X. mając na uwadze, że w okresie połowu w 2020 r. kwota tuńczyka błękitnopłetwego przyznana statkom prowadzącym połowy na małą skalę wynosiła 3,03 % we Włoszech, 11,6 % w Chorwacji, 11,89 % we Francji, 13,68 % w Portugalii i 36,93 % w Hiszpanii;
- Y. mając na uwadze, że większość stad jest poławiana głównie przez różne rodzaje floty, ale niektóre ze stad są poławiane zarówno przez flotę tradycyjnego łodziowego rybołówstwa przybrzeżnego, jak i flotę do połowów na skalę przemysłową;
- Z. mając na uwadze, że dzięki wdrożeniu art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb i przydziałowi kwot połowowych na podstawie przejrzystych i obiektywnych kryteriów o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym UE może osiągnąć sprawiedliwe przejście na niskoemisyjną flotę rybacką o niewielkim wpływie na środowisko; mając na uwadze, że cel ten musi być powiązany z celem osiągania korzyści gospodarczych, społecznych i w dziedzinie zatrudnienia oraz przyczyniania się do dostępności dostaw żywności;
- AA. mając na uwadze, że Komisja pracuje nad planem działania na rzecz zachowania zasobów rybnych i ochrony ekosystemów morskich, który powinien przyczynić się do realizacji jednego z głównych celów Europejskiego Zielonego Ładu poprzez zapewnienie zrównoważonego charakteru rybołówstwa oraz odpowiedniej ochrony ekosystemów morskich i ich różnorodności biologicznej;
- AB. mając na uwadze, że w dniu 10 listopada 2020 r. Parlament, Rada i Komisja osiągnęły porozumienie w sprawie rozporządzenia ustanawiającego wieloletni plan zarządzania zasobami tuńczyka błękitnopłetwego we wschodnim Atlantyku i w Morzu Śródziemnym; mając na uwadze, że porozumienie to zostało następnie odrzucone przez Radę w głosowaniu niezgodnie z wcześniejszymi ustaleniami z pozostałymi dwiema instytucjami;
- AC. mając na uwadze, że brexit również miał wpływ na podział uprawnień do połowów w UE;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

1. przypomina, że stada ryb są naturalnym zasobem publicznym, na którym opiera się działalność połowowa i zarządzanie rybołówstwem i stanowią część naszego wspólnego dziedzictwa, oraz że stada ryb powinny być zarządzane w taki sposób, aby zagwarantować społeczeństwu maksymalne długoterminowe korzyści, zminimalizować wpływ na ekosystemy i zagwarantować bezpieczeństwo żywnościowe poprzez zapewnienie zdrowej żywności; przypomina, że rentowność floty europejskiej należy zapewnić poprzez zrównoważoną pod względem środowiskowym, gospodarczym i społecznym eksploatację oraz w oparciu o wiarygodne opinie naukowe i zasadę ostrożności;
2. podkreśla, że udziały kwotowe i uprawnienia do połowów stanowią uprawnienie do korzystania z zasobów publicznych; podkreśla w związku z tym, że w ramach kompetencji państw członkowskich w zakresie przydziału uprawnień do połowów oraz mając na uwadze zasady stabilności i przewidywalności, żaden podmiot nie powinien mieć nieograniczonego prawa do określonej kwoty lub uprawnień do połowów;
3. podkreśla, że na łowiskach objętych zarządzaniem kwotami problem gatunków dławiących może prowadzić do przerwania działalności połowowej przed końcem sezonu, co może mieć poważne konsekwencje gospodarcze dla rybaków; podkreśla w związku z tym, że dobry system kwot powinien obejmować odpowiedni stopień elastyczności umożliwiający rybakom, którzy potrzebują dodatkowych kwot na gatunki dławiące, oraz rybakom, którzy dysponują kwotami, znalezienie rozwiązania korzystnego dla obu stron;
4. podkreśla, że to do państw członkowskich należy określenie kryteriów, jakie stosują przy przydziale uprawnień do połowów;
5. zauważa, że Komisja nie wszczęła postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko żadnemu państwu członkowskiemu w związku z nieprzestrzeganiem art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb;

Stosowanie obiektywnych i przejrzystych kryteriów

6. podkreśla, że Komisja nie przeprowadziła badania analizującego stosowanie kryteriów przydziału kwot zgodnie z art. 16 i 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb; zauważa, że brakuje przejrzystości oraz że kilka państw członkowskich nie podaje do wiadomości publicznej kryteriów, które państwa te stosują przy przydziale uprawnień do połowów, i zachęca je do upublicznienia tych kryteriów i zapewnienia, by były łatwo dostępne; przypomina, że obiektywna metoda przydziału wymaga jasnego i jednoznacznego opisu jasno określonych kryteriów przydziału, w tym jasnego opisu względnego ważenia kryteriów lub warunków ich stosowania w przypadku gdy istnieje kilka kryteriów przydziału;
7. wzywa Komisję do sporządzenia, w razie potrzeby, sprawozdania w sprawie stosowania kryteriów określonych w art. 16 i 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb przez każde z państw członkowskich;
8. wzywa Komisję do wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko państwom członkowskim, które nie wywiązują się ze swoich obowiązków w zakresie przejrzystości w odniesieniu do przydziału uprawnień do połowów;
9. podkreśla, że przejrzyste kryteria przydziału są jednym z parametrów zapewniających podmiotom gospodarczym stabilność i pewność prawa; podkreśla, że pożądane jest poczynienie postępów w zakresie przejrzystości w całej Unii w odniesieniu do kryteriów i ich praktycznego stosowania; podkreśla w związku z tym, że informacje o funkcjonowaniu systemu uprawnień do połowów, w tym o metodzie przydziału, powinny być łatwo dostępne i zrozumiałe dla wszystkich, w szczególności dla podmiotów gospodarczych i zainteresowanych stron, aby ułatwić stosowanie spójnej i opartej na przepisach metody przydziału, która umożliwi lepszą kontrolę, równe szanse dla wszystkich zainteresowanych stron i większą przewidywalność dla rybaków;
10. wzywa państwa członkowskie, aby upubliczniały swoje metody przydziału uprawnień do połowów zgodnie z obowiązującymi przepisami o ochronie danych;
11. uważa, że Komisja stojąca na straży traktatów ma obowiązek zagwarantować pełne przestrzeganie przepisów art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb; w związku z tym wzywa Komisję do zapewnienia – poprzez aktywne i stałe monitorowanie – prawidłowego stosowania przez wszystkie państwa członkowskie wiążącego przepisu dotyczącego przejrzystości zawartego w art. 17 w odniesieniu do krajowych procedur przydziału kwot oraz, w razie potrzeby, do wszczęcia postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego przeciwko państwom członkowskim, które nie przestrzegają tego wymogu;
12. jest zdania, że organizacje producentów, spółdzielnie i właściciele kwot mogą dobrowolnie ujawniać informacje o przyznanych im kwotach, ale nie mogą być do tego w żaden sposób zobowiązani ze względu na przepisy dotyczące ochrony danych;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

13. przypomina, że organizacje producentów i stowarzyszenia rybaków odgrywają kluczową rolę w rozdzielaniu uprawnień do połowów między różne statki i w zarządzaniu nimi; zauważa, że w wielu państwach członkowskich stosunkowo niewielu rybaków zajmujących się łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym należy do organizacji producentów, a jeszcze mniej rybaków zajmujących się łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym posiada swoje własne organizacje producentów, co ogranicza ich zdolność do korzystania z tego kanału w celu uzyskania dostępu do kwot połowowych; zachęca Komisję i państwa członkowskie do ułatwiania tworzenia organizacji producentów dla rybaków zajmujących się łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym i przez takich rybaków;

14. uważa, że metody przydziału należy opracowywać we współpracy ze społecznościami rybackimi, władzami regionalnymi i innymi zainteresowanymi stronami, aby zapewnić sprawiedliwą reprezentację wszystkich segmentów floty, organizacji producentów, stowarzyszeń rybackich „cofradias” i organizacji pracowników, na podstawie najlepszych dostępnych opinii naukowych, oraz że metody te powinny obejmować zabezpieczenia, takie jak okresy powiadamiania, aby umożliwić rybakom dostosowanie się, jeżeli państwa członkowskie zdecydują się zmienić metodę przydziału;

15. wzywa państwa członkowskie do opracowania systemów przydziału w sposób gwarantujący prostotę i unikanie uciążliwych procesów biurokratycznych, a także umożliwiający podmiotom gospodarczym i zainteresowanym stronom monitorowanie kryteriów i procesu przydziału;

16. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia równych warunków działania i równych szans wszystkim rybakom w celu umożliwienia sprawiedliwego dostępu do zasobów morskich;

Stosowanie kryteriów o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym

17. zauważa, że od czasu wejścia w życie zreformowanej WPRyb i art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb Komisja nie stwierdziła, ani też nie odnotowano przypadków, w których państwo członkowskie zmieniło swoje metody przydziału, co sugeruje, że reforma WPRyb w 2013 r. nie miała dużego wpływu na metody przydziału; zauważa, że STECF w swoim sprawozdaniu w sprawie społecznego wymiaru WPRyb zwraca uwagę, że chociaż państwa członkowskie zasadniczo nie ustanowiły bezpośredniego związku między art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyba ich krajowymi systemami przydziału kwot, stosują lub stosowały w procesie przydziału kryteria, które można by było uznać za kryteria społeczne;

18. zauważa, że historyczne poziomy połowów są kryteriami, które państwa członkowskie obecnie najpowszechniej stosują przy podziale uprawnień do połowów; uważa, że takie kryteria zapewniają stabilność i uznaje zależność floty i społeczności rybackich od zasobów rybnych oraz znaczenie, jakie dla flot i społeczności rybackich ma stały i przewidywalny dostęp do zasobów rybnych;

19. zauważa, że z dostępnych danych wynika, iż tylko kilka państw członkowskich stosuje przy przydziale uprawnień do połowów kryteria o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym oraz że w przypadku stosowania takich kryteriów nie mają one dużego znaczenia w ostatecznym podziale;

20. przypomina, że art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb stanowi, iż „przy przydzielaniu uprawnień do połowów przydzielonych im zgodnie z art. 16 państwa członkowskie stosują przejrzyste i obiektywne kryteria, w tym kryteria o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym”; zauważa, że wersja angielska zawiera słowo „shall”; zauważa, że istnieją rozbieżności między różnymi wersjami językowymi, które mogą prowadzić do różnych interpretacji obowiązkowego charakteru prawnego tego elementu; zauważa jednak, że Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej w wyroku w sprawie Spika (C-540/16) (7) stwierdził, że państwa członkowskie muszą stosować „przejrzyste i obiektywne kryteria” przy przydziale uprawnień do połowów przydzielonych im zgodnie z art. 16 rozporządzenia w sprawie WPRyb; wzywa Komisję do zajęcia się tą kwestią w kolejnym sprawozdaniu w sprawie funkcjonowania WPRyb;

21. z zadowoleniem przyjmuje fakt, że obecne metody przydziału oparte w dużej mierze na historycznych uprawnieniach do połowów umożliwiają pewien poziom stabilności gospodarczej w sektorze rybołówstwa, co może być warunkiem wprowadzania innowacji i stosowania bardziej zrównoważonych technik przez podmioty gospodarcze, ale uznaje, że w niektórych przypadkach przyczyniają się one do wzmocnienia tendencji takich jak koncentracja gospodarcza w sektorze rybołówstwa, które zakłócają konkurencję, stwarzają bariery utrudniające wejście na rynek nowym podmiotom gospodarczym i sprawiają, że sektor ten staje się nieatrakcyjny dla nowych młodych rybaków; uważa ponadto, że w niektórych przypadkach metody te nie stanowią wystarczającej zachęty dla rybaków stosujących praktyki połowowe o ograniczonym wpływie na środowisko i nie zapewniają sprawiedliwych szans wszystkim rybakom zajmujących się łodziowym rybołówstwem przybrzeżnym; zachęca w związku z tym państwa członkowskie do odpowiedniego zagwarantowania sprawiedliwego podziału kwot między poszczególne segmenty floty, z uwzględnieniem potrzeb wszystkich rybaków;

(7) Wyrok z dnia 12 lipca 2018 r., UAB „Spika” i in./Žuvininkystės tarnyba prie Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerijos, C-540/16, EU:C:2018:565.

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

22. zauważa, że w przypadku stad, których całkowite dopuszczalne połowy rosną, na przykład w wyniku należytego zarządzania zasobami lub skutecznego planu odtworzenia, państwa członkowskie mogłyby rozważyć przyznanie dodatkowych kwot na podstawie kryteriów o charakterze ekonomicznym, społecznym i środowiskowym, zgodnie z art. 17;
23. podkreśla, że rybacy zajmujący się łodziowym i tradycyjnym rybołówstwem przybrzeżnym oraz ich stowarzyszenia, takie jak „cofradias”, stanowią zasadniczy element lokalnej społeczności, gospodarki, kultury i tradycji na wielu unijnych obszarach przybrzeżnych i wyspach, w związku z czym uważa, że należy im poświęcić szczególną uwagę i zapewnić im szczególne traktowanie, w tym kwoty ad hoc, zwłaszcza gdy właściwe zarządzanie zasobami lub udany plan odtworzenia prowadzą do ogólnego zwiększenia zasobów;
24. uważa, że stosowanie wszystkich rodzajów kryteriów, o których mowa w art. 17 (o charakterze ekonomicznym, społecznym i środowiskowym), przy przydziale uprawnień do połowów jest ważnym elementem zapewnienia pełnej realizacji celów określonych w rozporządzeniu w sprawie WPRyb, dyrektywie ramowej w sprawie strategii morskiej oraz strategii na rzecz bioróżnorodności 2030; przypomina, że to państwa członkowskie są odpowiedzialne za opracowanie i wdrożenie kryteriów przydziału;
25. przypomina, że wysokiej jakości dane dotyczące środowiskowych, społecznych i ekonomicznych skutków połowów rekreacyjnych są często niedostępne lub niekompletne, w związku z czym nie można opracować kryteriów o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym zgodnie z wymogami art. 17;
26. apeluje do Komisji o pilne działania na rzecz lepszego i skuteczniejszego gromadzenia takich danych na temat połowów rekreacyjnych za pomocą ulepszonych ram gromadzenia danych i innych instrumentów polityki;
27. wzywa Komisję do dopilnowania, aby każde odnośne państwo członkowskie przydzielało uprawnienia do połowów zgodnie z rozporządzeniem w sprawie WPRyb, a w szczególności z jego art. 17, na podstawie przejrzystych i obiektywnych kryteriów, w tym kryteriów o charakterze środowiskowym, społecznym i ekonomicznym; uważa, że każde państwo członkowskie, zgodnie z zasadą pomocniczości, powinno zapewnić trwałe i zrównoważone kryteria, aby uwzględnić lokalną specyfikę i wyzwania, którymi należy się zająć;
28. uważa, że różnice między poszczególnymi częściami UE pod względem rodzajów połowów i warunków ich prowadzenia są bardzo duże i że w związku z tym nie istnieją uniwersalne kryteria o charakterze ekonomicznym, środowiskowym lub społecznym, które mogłyby być jednolicie stosowane w całej UE;
29. przypomina, że państwa członkowskie i organizacje producentów w kilku krajach utworzyły rezerwy kwot, które można by przydzielać rybakom na podstawie kryteriów środowiskowych, ekonomicznych i społecznych;
30. wzywa państwa członkowskie, aby zachęcały rybaków do stosowania najbardziej zrównoważonych i przyjaznych środowisku praktyk i metod połowowych oraz innowacji w tym zakresie; uważa, że takie zachęty powinny być brane pod uwagę przy opracowywaniu metody przydziału zgodnie z art. 17 i zachęca państwa członkowskie do uwzględniania kwestii klimatycznych i ekosystemowych w swoich procedurach przydziału na podstawie zestawu przejrzystych kryteriów; przypomina, że zgodnie z art. 17 państwa członkowskie muszą dążyć do stworzenia zachęt dla statków rybackich wyposażonych w selektywne narzędzia połowowe lub stosujących techniki połowu o ograniczonym wpływie na środowisko, np. dzięki mniejszemu zużyciu energii lub niewielkim zniszczeniom siedlisk;
31. wzywa państwa członkowskie do stosowania zachęt w procedurach przydziału, do nawiązania i wzmocnienia dialogu społecznego ze związkami zawodowymi i organizacjami pracowników, a także do pełnego stosowania umów zbiorowych i tym samym promowania zrównoważonego rozwoju społecznego oraz sprawiedliwych warunków pracy w sektorze rybołówstwa;
32. przypomina, że państwa członkowskie muszą dążyć do stworzenia zachęt dla statków rybackich wyposażonych w selektywne narzędzia połowowe lub stosujących techniki połowu o ograniczonym wpływie na środowisko; odnotowuje, że niektóre państwa członkowskie wprowadzają takie zachęty; wzywa pozostałe państwa członkowskie do wprowadzenia takich zachęt;
33. podkreśla, że przydzielanie uprawnień do połowów z wykorzystaniem kryteriów takich jak mniejszy wpływ na środowisko i uwzględnianie historii przestrzegania przepisów przez podmioty gospodarcze, może przyczynić się do przywrócenia populacji ryb do zrównoważonego poziomu i poprawy ochrony bioróżnorodności;
34. wzywa państwa członkowskie, aby zgodnie z art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb wspierały podejmowanie działalności przez młodych i nowych rybaków, aby zmniejszyć bariery we wchodzeniu na rynek, skorygować niedoskonałości rynku i ostatecznie ułatwić bardzo potrzebną wymianę pokoleń w sektorze rybołówstwa; wzywa ponadto państwa członkowskie, aby wykorzystały wszystkie możliwości w ramach EFMRA w celu zajęcia się kwestią wymiany pokoleń;

Wtorek, 7 czerwca 2022 r.

35. wzywa Komisję do zaangażowania się w bardziej proaktywną współpracę z zainteresowanymi państwami członkowskimi w zakresie wdrażania przepisów określonych w art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb; wzywa Komisję do dalszego wspierania państw członkowskich w pełnym wykorzystaniu przejrzystych i obiektywnych kryteriów, w tym kryteriów o charakterze ekonomicznym, społecznym i środowiskowym, przy opracowywaniu metodologii przydziału uprawnień do połowów, na przykład poprzez publikowanie wytycznych; podkreśla, że należy wziąć pod uwagę kwestię zapewnienia rybakom stabilności gospodarczej i perspektyw na przyszłość;

36. wzywa Komisję do przeanalizowania w przyszłym sprawozdaniu w sprawie funkcjonowania WPRyb wdrażania art. 17 rozporządzenia w sprawie WPRyb przez państwa członkowskie oraz do przedstawienia propozycji dotyczących sposobów poprawy jego wdrażania;

37. podkreśla, że UE nadal nie dysponuje narzędziem legislacyjnym umożliwiającym wdrożenie decyzji podjętych przez Międzynarodową Komisję ds. Ochrony Tuńczyka Atlantyckiego na jej ostatnich posiedzeniach; podkreśla z głębokim zaniepokojeniem, że taka próżnia normatywna może zagrozić przydziałowi ważnych kwot dla unijnego sektora rybołówstwa; w związku z tym wzywa prezydencję Rady do przedstawienia alternatywnego wniosku w stosunku do porozumienia już osiągniętego przez strony, dostosowanego do stanowiska Parlamentu;

o

o o

38. zobowiązuje swoją przewodniczącą do przekazania niniejszej rezolucji Radzie i Komisji.
